

DECYZJA nr 1/2023 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO UMOWĄ MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ W SPRAWIE POWIĄZANIA ICH SYSTEMÓW HANDLU UPRAWNIENIAMI DO EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH

z dnia 15 listopada 2023 r.

w odniesieniu do zmiany załącznika I oraz uwzględnienia wyjaśnienia w załączniku IV do umowy [2024/301]

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych ⁽¹⁾ (zwaną dalej „umową”), w szczególności jej art. 13 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Przyjęcie decyzji nr 2/2019 Wspólnego Komitetu ⁽²⁾ spełniło warunki powiązania określone w umowie i umożliwiło wejście w życie umowy w dniu 1 stycznia 2020 r.
- 2) Zgodnie z art. 13 ust. 2 umowy Wspólny Komitet może dokonać zmian w załącznikach do umowy.
- 3) W dniu 1 stycznia 2021 r. rozpoczął się nowy okres rozliczeniowy w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji Unii Europejskiej i systemu handlu uprawnieniami do emisji w Szwajcarii.
- 4) W nowym okresie rozliczeniowym wprowadzono zmiany regulacyjne do obu systemów handlu emisjami.
- 5) W związku z poważnymi zmianami w obu systemach handlu uprawnieniami do emisji, o których mowa w art. 13 ust. 7 umowy, należy uwzględnić zmiany regulacyjne poprzez zmianę załącznika I do umowy w celu uwzględnienia niezbędnych wyjaśnień kryteriów podstawowych określonych w tym załączniku, tak aby utrzymać zgodność obu systemów handlu uprawnieniami do emisji, zapewnić integralność rynku oraz wykluczyć zakłócenia konkurencji.
- 6) Decyzją nr 1/2022 Wspólnego Komitetu z dnia 9 grudnia 2022 r. zmieniono załącznik IV do umowy w odniesieniu do klauzul tajności. Aby uniknąć nieporozumień i pomyłek, należy wprowadzić kolejne zmiany w tym załączniku w celu wyjaśnienia znaczenia danych szczególnie chronionych o wysokim poziomie poufności i integralności w kontekście umowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załączniki I i IV do umowy zastępuje się tekstem znajdującym się w załącznikach I i IV w dodatku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 322 z 7.12.2017, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja nr 2/2019 Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych z dnia 5 grudnia 2019 r. zmieniająca załączniki I i II do Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych [2020/1359] (Dz.U. UE L 314 z 29.9.2020, s. 68).

Sporządzono w Zurychu, dnia 15 listopada 2023 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Sekretarz ze strony Unii Europejskiej
Ruben VERMEEREN

Przewodniczący
Katrin SCHNEEBERGER

Sekretarz ze strony Szwajcarii
Thomas MEIER

—

DODATEK

1. Załącznik I otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

KRYTERIA PODSTAWOWE

A. Kryteria podstawowe dotyczące instalacji stacjonarnych

	Kryteria podstawowe	W odniesieniu do ETS UE	W odniesieniu do ETS Szwajcarii
1.	Obowiązkowy charakter uczestnictwa w ETS	Uczestnictwo w ETS jest obowiązkowe w przypadku instalacji prowadzących działania i emitujących gazy cieplarniane, które wymieniono poniżej.	Uczestnictwo w ETS jest obowiązkowe w przypadku instalacji prowadzących działania i emitujących gazy cieplarniane, które wymieniono poniżej.
2.	ETS musi obejmować co najmniej działania określone w:	— załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.	— art. 40 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego CO ₂ oraz załączniku 6 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.
3.	ETS musi obejmować co najmniej gazy cieplarniane określone w:	— załączniku II do dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.	— art. 1 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego CO ₂ w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.
4.	Określa się pułap dla ETS, który jest co najmniej tak rygorystyczny jak pułap określony w:	— art. 9 i 9a dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy. Współczynnik liniowy redukcji wynoszący 1,74 % rocznie wzrośnie do 2,2 % rocznie począwszy od 2021 r. i będzie miał zastosowanie do wszystkich sektorów zgodnie z dyrektywą (UE) 2018/410 w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.	— art. 18 ust. 1 i 2 ustawy dotyczącej CO ₂ , — art. 45 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego CO ₂ oraz załączniku 8 pkt 1 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r. Współczynnik liniowy redukcji wynosi 2,2 % rocznie od 2021 r.
5.	Mechanizm stabilności rynkowej	W 2015 r. UE wprowadziła rezerwę stabilności rynkowej (decyzja (UE) 2015/1814), której funkcjonowanie zostało wzmocnione dyrektywą (UE) 2018/410. Przepisy UE przewidują, że do dnia 15 maja każdego roku, począwszy od 2017 r. Komisja publikuje łączną liczbę uprawnień znajdujących się w obiegu. Na podstawie tej wartości stwierdza się, czy część uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji powinna zostać umieszczona w rezerwie lub zostać uwolniona z rezerwy.	— art. 19 ust. 5 ustawy dotyczącej CO ₂ , — art. 48 ust. 1 ^{bis} i 5 rozporządzenia dotyczącego CO ₂ oraz w załączniku 8 pkt 2 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r. Przepisy szwajcarskie przewidują zmniejszenie wolumenu aukcji w zależności od łącznej liczby uprawnień znajdujących się w obiegu. Ponadto uprawnienia do emisji, które nie są przypisane do aukcji, są anulowane na koniec okresu rozliczeniowego.

	Kryteria podstawowe	W odniesieniu do ETS UE	W odniesieniu do ETS Szwajcarii
6.	Poziom nadzoru rynku ETS musi być co najmniej tak rygorystyczny jak poziomy określone w:	<ul style="list-style-type: none"> — dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (MiFID II), — rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (MiFIR), — rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającym dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (rozporządzenie MAR), — dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku), — dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy), <p>w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — ustawie federalnej z dnia 22 czerwca 2007 r. w sprawie szwajcarskiego organu nadzoru rynku finansowego, — ustawie federalnej z dnia 19 czerwca 2015 r. w sprawie infrastruktury rynku finansowego i praktyk rynkowych w zakresie obrotu papierami wartościowymi i instrumentami pochodnymi, — ustawie federalnej z dnia 15 czerwca 2018 r. w sprawie instytucji finansowych, — ustawie federalnej z dnia 10 października 1997 r. w sprawie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, <p>w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.</p> <p>W rozporządzeniu w sprawie szwajcarskiego rynku finansowego nie definiuje się prawnego charakteru uprawnień do emisji. W szczególności uprawnienia do emisji nie są kwalifikowane jako papiery wartościowe w ustawie w sprawie infrastruktury rynku finansowego, a zatem nie są zbywalne w regulowanych systemach obrotu. Ponieważ uprawnienia do emisji nie kwalifikują się jako papiery wartościowe, szwajcarskie rozporządzenie w sprawie papierów wartościowych nie ma zastosowania do handlu uprawnieniami do emisji poza rynkiem regulowanym na rynkach wtórnych.</p> <p>Umowy na instrument pochodny kwalifikują się jako papiery wartościowe zgodnie z ustawą w sprawie infrastruktury rynku finansowego. Obejmuje to również instrumenty pochodne, w których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji. Bazujące na uprawnieniach do emisji instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym między kontrahentami niefinansowymi oraz kontrahentami finansowymi są objęte przepisami ustawy w sprawie infrastruktury rynku finansowego.</p>
7.	Współpraca w zakresie nadzoru rynku	Strony dokonują odpowiednich ustaleń dotyczących współpracy w zakresie nadzoru rynku. Ustalenia dotyczące współpracy odnoszą się do wymiany informacji i egzekwowania zobowiązań wynikających z odnośnych systemów Stron w zakresie nadzoru rynku. Strony informują Wspólny Komitet o wszelkich takich ustaleniach.	
8.	Ograniczenia jakościowe w odniesieniu do międzynarodowych jednostek emisji muszą być co najmniej tak rygorystyczne jak ograniczenia określone w:	W prawie Unii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji począwszy od 2021 r.	W prawie Szwajcarii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji począwszy od 2021 r.

	Kryteria podstawowe	W odniesieniu do ETS UE	W odniesieniu do ETS Szwajcarii
9.	Ograniczenia ilościowe w odniesieniu do międzynarodowych jednostek emisji muszą być co najmniej tak rygorystyczne jak ograniczenia określone w:	W prawie Unii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji począwszy od 2021 r.	W prawie Szwajcarii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji począwszy od 2021 r.
10.	Przydział bezpłatnych uprawnień oblicza się na podstawie wzorców porównawczych i współczynników korygujących. Uprawnienia, których nie przydziela się bezpłatnie, sprzedaje się na aukcji lub unieważnia się. W tym celu ETS musi być zgodny co najmniej z:	<ul style="list-style-type: none"> — art. 10, 10a, 10b i 10c dyrektywy 2003/87/WE, — rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/447 z dnia 12 marca 2021 r. określającym zmienne wartości wskaźników emisyjności na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na lata 2021–2025 zgodnie z art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w wersji mającej zastosowanie w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2025 r., — dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych, oraz decyzją (UE) 2015/1814, — rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, — decyzją delegowaną Komisji (UE) 2019/708 z dnia 15 lutego 2019 r. uzupełniającą dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wskazania sektorów i podsektorów uznanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji w okresie 2021–2030, — wszelkimi międzysektorowymi współczynnikami korygującymi w ramach ETS UE w latach 2021–2025 lub 2026–2030 — rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającym zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności, <p>w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2021 r.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — art. 18 ust. 3 oraz art. 19 ustawy dotyczącej CO₂, — art. 45 ust. 2–6 i art. 46, 46a, 46b i 48 rozporządzenia dotyczącego CO₂ i załącznikiem 9 do tego rozporządzenia, <p>w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.</p> <p>W okresie 2021–2025 przydziały bezpłatnych uprawnień nie przekraczają poziomów bezpłatnych uprawnień przydzielonych instalacjom w ramach ETS UE.</p>

	Kryteria podstawowe	W odniesieniu do ETS UE	W odniesieniu do ETS Szwajcarii
11.	W ramach ETS przewiduje się sankcje nakładane w takich samych okolicznościach i takim samym wymiarze, jak te określone w:	— art. 16 dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.	— art. 21 ustawy dotyczącej CO ₂ , — art. 56 rozporządzenia dotyczącego CO ₂ w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.
12.	Monitorowanie i raportowanie w ramach ETS musi być co najmniej tak rygorystyczne jak w:	— art. 14 dyrektywy 2003/87/WE i załączniku IV do tej dyrektywy, — rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającym rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2021 r.	— art. 20 ustawy dotyczącej CO ₂ , — art. 50–53 rozporządzenia dotyczącego CO ₂ oraz załączniku 16 pkt 1 i załączniku 17 pkt 1 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.
13.	Weryfikacja i akredytacja w ramach ETS musi być co najmniej tak rygorystyczna jak w:	— art. 15 dyrektywy 2003/87/WE i załączniku V do tej dyrektywy, — rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.	— art. 51–54 rozporządzenia dotyczącego CO ₂ w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.

B. Kryteria podstawowe dotyczące lotnictwa

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
1.	Obowiązkowy charakter uczestnictwa w ETS	Uczestnictwo w ETS jest obowiązkowe w przypadku działań lotniczych zgodnie z kryteriami, które wymieniono poniżej.	Uczestnictwo w ETS jest obowiązkowe w przypadku działań lotniczych zgodnie z kryteriami, które wymieniono poniżej.
2.	Uwzględnienie działań lotniczych i gazów cieplarnianych oraz przypisywanie lotów i odpowiadających im emisji zgodnie z zasadą miejsca rozpoczęcia lotu określoną w:	— dyrektywie 2003/87/WE, zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r., aby tymczasowo odroczyć egzekwowanie przepisów w odniesieniu do lotów do i z państw, z którymi nie osiągnięto porozumienia na podstawie art. 25 dyrektywy 2003/87/WE,	1. Zakres uwzględniania Loty, które kończą się lub rozpoczynają na lotnisku znajdującym się na terytorium Szwajcarii, z wyłączeniem lotów z lotniska znajdującego się na terytorium EOG.

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
		<p>— decyzji delegowanej Komisji (UE) 2020/1071 z dnia 18 maja 2020 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wyłączenia lotów ze Szwajcarii z unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji,</p> <p>— rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającym dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii,</p> <p>w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2021 r.</p> <p>Od dnia 1 stycznia 2020 r. loty z lotnisk znajdujących się na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) do lotnisk znajdujących się na terytorium Szwajcarii zostają uwzględnione w systemie ETS UE, natomiast loty z lotnisk znajdujących się na terytorium Szwajcarii do lotnisk znajdujących się na terytorium EOG zostają wyłączone z tego systemu zgodnie z art. 25a dyrektywy 2003/87/WE.</p>	<p>Wszelkie tymczasowe odstępstwa w odniesieniu do zakresu ETS, takie jak odstępstwa w rozumieniu art. 28a dyrektywy 2003/87/WE, można stosować w odniesieniu do ETS Szwajcarii zgodnie z odstępstwami wprowadzonymi do ETS UE. Przy działaniach lotniczych uwzględnia się tylko emisje CO₂.</p> <p>2. Ograniczenia zakresu Ogólny zakres uwzględniania, o którym mowa w pkt 1, nie obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. lotów wykonywanych wyłącznie w celu przewozu, w czasie wypełniania oficjalnej misji, panującego monarchy i członków jego najbliższej rodziny, głów państw, szefów rządów i ministrów wchodzących w skład rządu, w przypadku gdy jest to zaznaczone w odpowiednim polu planu lotu; 2. lotów wojskowych, lotów służby celnej i policji; 3. lotów poszukiwawczo-ratowniczych, lotów przeciwpożarowych i gaśniczych, lotów z pomocą humanitarną, lotów służby ratownictwa medycznego; 4. lotów wykonywanych wyłącznie na podstawie przepisów wykonywania lotu z widocznością, określonych w załączniku 2 do konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z dnia 7 grudnia 1944 r.; 5. lotów kończących się na lotnisku, z którego wystartował statek powietrzny, wykonywanych bez planowanego międzylądowania;

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
			<ol style="list-style-type: none"> 6. lotów szkoleniowych wykonywanych wyłącznie w celu uzyskania lub utrzymania licencji lub uzyskania uprawnień w przypadku członków załogi lotniczej, w przypadku gdy jest to potwierdzone odpowiednią adnotacją w planie lotu, pod warunkiem że lot nie jest wykorzystywany do przewozu pasażerów ani ładunku lub do przebazowania statku powietrznego; 7. lotów wykonywanych wyłącznie w celu przeprowadzenia badań naukowych; 8. lotów wykonywanych wyłącznie w celu sprawdzenia, przetestowania lub certyfikacji statku powietrznego lub urządzenia pokładowego lub naziemnego; 9. lotów wykonywanych przez statek powietrzny o maksymalnej certyfikowanej masie startowej poniżej 5 700 kilo gramów; 10. lotów operatorów wykonujących zarobkowe przewozy lotnicze, w przypadku których całkowite roczne emisje są niższe niż 10 000 ton w odniesieniu do lotów uwzględnionych w ETS Szwajcarii lub w przypadku gdy przez trzy kolejne czteromiesięczne okresy wykonano mniej niż 243 loty w jednym okresie w przypadku objęcia zakresem ETS Szwajcarii, jeżeli operatorzy nie są objęci zakresem ETS UE; 11. lotów operatorów wykonujących niezarobkowe przewozy lotnicze, objętych zakresem ETS Szwajcarii, w przypadku których całkowite roczne emisje są niższe niż 1 000 ton zgodnie z odpowiednim odstępstwem stosowanym w ETS UE, jeżeli operatorzy nie są objęci zakresem ETS UE.

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
			<p>Te ograniczenia zakresu przewidziane są w:</p> <ul style="list-style-type: none"> — art. 16a ustawy dotyczącej CO₂, — art. 46d i art. 55 ust. 2 rozporządzenia dotyczącego CO₂ oraz w załączniku 13 do tego rozporządzenia, <p>w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.</p>
3.	Wymiana odpowiednich danych dotyczących stosowania ograniczeń w obejmowaniu działań lotniczych zakresem ETS	<p>Obie Strony współpracują przy stosowaniu ograniczeń w obejmowaniu zakresem ETS Szwajcarii i ETS UE w odniesieniu do operatorów wykonujących zarobkowe i niezarobkowe przewozy lotnicze zgodnie z niniejszym załącznikiem. Wszystkim szczególności obie Strony zapewniają terminowe przekazywanie wszystkich odpowiednich danych, aby umożliwić prawidłową identyfikację lotów i operatorów statków powietrznych objętych zakresem ETS Szwajcarii i ETS UE.</p>	
4.	Pułap (łączna liczba uprawnień, które mają zostać przydzielone operatorom statków powietrznych)	<ul style="list-style-type: none"> — art. 3c dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy. — Zgodnie z art. 3c dyrektywy 2003/87/WE pierwotny przydział uprawnień był następujący: <ul style="list-style-type: none"> — 15 % sprzedaje się na aukcji, — 3 % przeznaczona się do specjalnej rezerwy, — 82 % przydziela się bezpłatnie. <p>Przydziały zostały zmienione rozporządzeniem (UE) nr 421/2014, na podstawie którego przydział bezpłatnych uprawnień został zmniejszony proporcjonalnie do ograniczenia obowiązku umorzenia uprawnień (art. 28a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE). W rozporządzeniu (UE) 2017/2392 w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy przedłużono stosowanie tego podejścia do 2023 r. oraz zastosowano współczynnik liniowy redukcji wynoszący 2,2 % od dnia 1 stycznia 2021 r.</p>	<p>Pułap musi odzwierciedlać podobny poziom rygorystyczności jak pułap określony w ETS UE, w szczególności w odniesieniu do wielkości redukcji wyrażonej w procentach uzyskanej na przestrzeni lat i pomiędzy okresami rozliczeniowymi.</p> <p>Uprawnienia w ramach pułapu przydziela się w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 15 % sprzedaje się na aukcji, — 3 % przeznaczona się do specjalnej rezerwy, — 82 % przydziela się bezpłatnie. <p>Powyższy sposób przydzielania można poddać przeglądowi zgodnie z art. 6 i 7 niniejszej Umowy.</p> <p>Do 2020 r. liczbę uprawnień w ramach pułapu oblicza się oddolnie na podstawie uprawnień, które mają zostać przydzielone bezpłatnie zgodnie z przedstawionym powyżej sposobem rozdzielania uprawnień w ramach pułapu. Zastosowanie jakichkolwiek tymczasowych odstępstw w odniesieniu do zakresu ETS wymaga wprowadzenia odpowiednich i proporcjonalnych korekt wielkości, jakie mają zostać przydzielone.</p> <p>Od 2021 r., liczbę uprawnień w ramach pułapu ustala się w zależności od pułapu z 2020 r., z uwzględnieniem możliwej wielkości redukcji wyrażonej w procentach zgodnie z ETS UE.</p> <p>Jest to przewidziane w:</p> <ul style="list-style-type: none"> — art. 18 ustawy dotyczącej CO₂, — art. 46e rozporządzenia dotyczącego CO₂ oraz załączniku 15 do tego rozporządzenia, <p>w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.</p>

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
5.	Przydział uprawnień dla lotnictwa w drodze sprzedaży aukcyjnej	— art. 3d i art. 28a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.	Sprzedaży na aukcji szwajcarskich uprawnień do emisji przeznaczonych do sprzedaży na aukcji dokonuje właściwy organ szwajcarski. Szwajcaria jest uprawniona do pobierania dochodów uzyskanych ze sprzedaży szwajcarskich uprawnień na aukcji. Jest to przewidziane w: — art. 19a ust. 2 i 4 ustawy dotyczącej CO ₂ , — art. 48 rozporządzenia dotyczącego CO ₂ oraz załączniku 15 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.
6.	Specjalna rezerwa dla niektórych operatorów statków powietrznych	— art. 3f dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.	Uprawnienia przewidziane do specjalnej rezerwy dla nowych instalacji i szybko rozwijających się podmiotów; nie dotyczy to okresu do 2020 r., w którym Szwajcaria nie będzie miała specjalnej rezerwy, ponieważ rokiem referencyjnym dla pozyskiwania danych w odniesieniu do szwajcarskich działań lotniczych jest 2018 r. Ta specjalna rezerwa przewidziana jest w: — art. 18 ust. 3 ustawy dotyczącej CO ₂ , — art. 46e rozporządzenia dotyczącego CO ₂ oraz załączniku 15 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.
7.	Wzorzec porównawczy dla przydziału bezpłatnych uprawnień dla operatorów statków powietrznych	— art. 3e dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy. Roczny wzorzec porównawczy wynosi 0,000642186914222035 uprawnień na tonokilometr.	Wzorzec porównawczy nie może przewyższać wzorca porównawczego wykorzystywanego w przypadku ETS UE. Roczny wzorzec porównawczy wynosi 0,000642186914222035 uprawnień na tonokilometr. Ten wzorzec porównawczy przewidziany jest w: — art. 46f ust. 1 rozporządzenia dotyczącego CO ₂ oraz załączniku 15 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.
8.	Przydział bezpłatnych uprawnień do emisji dla operatorów statków powietrznych	— art. 3e dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy. Korekt dokonuje się zgodnie z art. 25a dyrektywy 2003/87/WE w sposób proporcjonalny do odpowiednich zobowiązań w zakresie sprawozdawczości i umarzenia wynikających z faktycznego objęcia zakresem ETS UE lotów pomiędzy EOG a Szwajcarią.	Liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie operatorom statków powietrznych oblicza się, mnożąc liczbę zgłoszonych tonokilometrów wykonanych w roku referencyjnym przez mający zastosowanie wzorzec porównawczy. Ten przydział bezpłatnych uprawnień przewidziany jest w: — art. 19a ust. 3 i 4 ustawy dotyczącej CO ₂ ,

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
			<ul style="list-style-type: none"> — art. 46f ust. 1 i 3 rozporządzenia dotyczącego CO₂ oraz załączniku 15 do tego rozporządzenia, — w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.
9.	Ograniczenia jakościowe w odniesieniu do międzynarodowych jednostek emisji muszą być co najmniej tak rygorystyczne jak ograniczenia określone w:	W prawie Unii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji począwszy od 2021 r.	W prawie Szwajcarii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji począwszy od 2021 r.
10.	Ograniczenia ilościowe dotyczące wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji	W prawie Unii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji począwszy od 2021 r.	W prawie Szwajcarii nie przewiduje się uprawnień do wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji począwszy od 2021 r.
11.	Pozyskiwanie danych dotyczących tonokilometrów za rok referencyjny	— art. 3e dyrektywy 2003/87/WE, w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.	<p>Bez uszczerbku dla postanowienia poniżej pozyskiwanie nowych danych dotyczących tonokilometrów odbywa się w tym samym czasie i z wykorzystaniem tego samego podejścia co w przypadku pozyskiwania danych dotyczących tonokilometrów dla ETS UE.</p> <p>Do czasu pozyskania nowych danych dotyczących tonokilometrów rokiem referencyjnym dla pozyskiwania danych w odniesieniu do szwajcarskich działań lotniczych jest rok 2018, zgodnie z rozporządzeniem dotyczącym pozyskiwania danych dotyczących tonokilometrów i przygotowywania planów monitorowania w zakresie odległości pokonywanych przez statek powietrzny w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.</p> <p>Jest to przewidziane w:</p> <ul style="list-style-type: none"> — art. 19a ust. 3 i 4 ustawy dotyczącej CO₂, — art. 46f ust. 1 rozporządzenia dotyczącego CO₂ oraz załączniku 15 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.
12.	Monitorowanie i raportowanie	<ul style="list-style-type: none"> — art. 14 dyrektywy 2003/87/WE i załączniku IV do tej dyrektywy, — rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012, 	<p>Przepisy dotyczące monitorowania i raportowania muszą odzwierciedlać ten sam poziom rygorystyczności jak w przypadku ETS UE.</p> <p>Jest to przewidziane w:</p> <ul style="list-style-type: none"> — art. 20 ustawy dotyczącej CO₂, — art. 50–52 rozporządzenia dotyczącego CO₂ oraz załącznikach 16 i 17 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
		<p>— rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego,</p> <p>w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2021 r.</p>	
13.	Weryfikacja i akredytacja	<p>— art. 15 dyrektywy 2003/87/WE i załącznik V do tej dyrektywy,</p> <p>— rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady,</p> <p>w wersji obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.</p>	<p>Przepisy dotyczące weryfikacji i akredytacji muszą odzwierciedlać ten sam poziom rygorystyczności jak w przypadku ETS UE.</p> <p>Jest to przewidziane w:</p> <p>— art. 52 ust. 4 i 5 rozporządzenia dotyczącego CO₂ oraz załączniku 18 do tego rozporządzenia, w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.</p>
14.	Administrowanie	<p>Stosuje się kryteria przewidziane w art. 18a dyrektywy 2003/87/WE. W tym celu oraz zgodnie z art. 25a dyrektywy 2003/87/WE Szwajcarię uznaje się za administrujące państwo członkowskie, jeśli chodzi o przypisywanie administrowania operatorami statków powietrznych Szwajcarii i państwom członkowskim UE (EOG).</p> <p>Zgodnie z art. 25a dyrektywy 2003/87/WE właściwe organy państw członkowskich UE (EOG) są odpowiedzialne za wszystkie zadania związane z administrowaniem operatorami statków powietrznych, którzy zostali im przypisani, w tym również za zadania związane z ETS Szwajcarii (na przykład przyjmowanie sprawozdań dotyczących zweryfikowanych emisji uwzględniających zarówno unijne, jak i szwajcarskie działania lotnicze, administrowanie operatorami statków powietrznych i rachunkami, zgodność i egzekwowanie prawa).</p> <p>Komisja Europejska dokonuje dwustronnych ustaleń z właściwymi organami szwajcarskimi w sprawie przekazywania odnośnych dokumentów i informacji.</p>	<p>Szwajcaria jest odpowiedzialna za administrowanie operatorami statków powietrznych:</p> <p>— z ważną koncesją przyznaną przez Szwajcarię, lub</p> <p>— z największą szacunkową ilością przypisanych emisji w Szwajcarii w ramach powiązanych ETS.</p> <p>Właściwe organy szwajcarskie są odpowiedzialne za wszystkie zadania związane z administrowaniem operatorami statków powietrznych, którzy zostali przypisani Szwajcarii, w tym również za zadania związane ze ETS UE (na przykład przyjmowanie sprawozdań dotyczących zweryfikowanych emisji uwzględniających zarówno unijne, jak i szwajcarskie działania lotnicze, administrowanie operatorami statków powietrznych i rachunkami, zgodność i egzekwowanie prawa).</p> <p>Właściwe organy szwajcarskie dokonują dwustronnych ustaleń z Komisją Europejską w sprawie przekazywania odnośnych dokumentów i informacji.</p>

	Kryteria podstawowe	Dla UE	Dla Szwajcarii
		<p>W szczególności Komisja Europejska zapewnia przekazywanie operatorom statków powietrznych administrowanym przez Szwajcarię przydziału bezpłatnych unijnych uprawnień.</p> <p>W przypadku zawarcia umowy dwustronnej dotyczącej administrowania lotami wykonywanymi w relacji z portem lotniczym EuroAirport Bazylea-Miluzo-Fryburg, które nie pociąga za sobą zmian dyrektywy 2003/87/WE, Komisja Europejska w razie potrzeby ułatwia wdrożenie takiej umowy, pod warunkiem że nie doprowadzi ona do podwójnego liczenia.</p>	<p>W szczególności właściwe organy szwajcarskie przekazują operatorom statków powietrznych administrowanym przez państwa członkowskie UE (EOG) przydział bezpłatnych szwajcarskich uprawnień.</p> <p>Jest to przewidziane w:</p> <ul style="list-style-type: none"> — art. 39 ust. 1 bis ustawy dotyczącej CO₂, — art. 46d rozporządzenia dotyczącego CO₂ oraz załączniku 14 do tego rozporządzenia, <p>w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.</p>
15.	Umorzenie	<p>Oceniając przestrzeganie zasad przez operatorów statków powietrznych na podstawie liczby umorzonych uprawnień, właściwe organy państw członkowskich UE (EOG) w pierwszym rzędzie uwzględniają emisje objęte systemem ETS Szwajcarii oraz wykorzystują pozostałą liczbę umorzonych uprawnień, aby uwzględnić emisje objęte systemem ETS UE.</p>	<p>Oceniając przestrzeganie zasad przez operatorów statków powietrznych na podstawie liczby umorzonych uprawnień, właściwe organy Szwajcarii w pierwszym rzędzie uwzględniają emisje objęte systemem ETS UE oraz wykorzystują pozostałą liczbę umorzonych uprawnień, aby uwzględnić emisje objęte systemem ETS Szwajcarii.</p> <p>Jest to przewidziane w:</p> <ul style="list-style-type: none"> — art. 55 ust. 2bis rozporządzenia dotyczącego CO₂ <p>w wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2022 r.</p>
16.	Egzekwowanie prawa	<p>W przypadku gdy niezbędne jest podjęcie dodatkowych działań w zakresie egzekwowania prawa przez organ administrujący operatora, Strony egzekwują przepisy swoich odpowiednich ETS w stosunku do operatorów statków powietrznych, którzy nie wypełniają obowiązków odpowiedniego systemu, bez względu na to, czy operator jest administrowany przez właściwy organ UE (EOG), czy też przez właściwy organ szwajcarski.</p>	
17.	Administracyjne przypisanie operatorów statków powietrznych	<p>Zgodnie z art. 25a dyrektywy 2003/87/WE w wykazie operatorów statków powietrznych opublikowanym przez Komisję Europejską zgodnie z art. 18a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE dla każdego operatora statku powietrznego wskazane zostaje państwo administrujące, w tym również Szwajcaria.</p> <p>Operatorzy statków powietrznych przypisani Szwajcarii po raz pierwszy po wejściu w życie niniejszej Umowy są administrowani przez Szwajcarię po dniu 30 kwietnia roku przypisania i po uruchomieniu tymczasowego powiązania rejestrów.</p> <p>Obie Strony współpracują w zakresie wymiany odnośnych dokumentów i informacji.</p> <p>Przypisanie operatora statku powietrznego nie wpływa na uwzględnienie tego operatora statku powietrznego w odpowiednim ETS (tj. operator uwzględniony w ETS UE, który jest administrowany przez właściwy organ szwajcarski, musi mieć taki sam zakres obowiązków w ramach ETS UE, będąc równocześnie uwzględniony w ETS Szwajcarii, i odwrotnie).</p>	

18.	Procedury wdrażania	Wszelkie dalsze procedury potrzebne do organizacji pracy i współpracy w ramach punktu kompleksowej obsługi dla posiadaczy rachunków w dziedzinie lotnictwa opracowuje i przyjmuje Wspólny Komitet po podpisaniu niniejszej Umowy zgodnie z art. 12, 13 i 22 niniejszej Umowy. Procedury te stosuje się od dnia, w którym rozpoczyna się stosowanie niniejszej Umowy.
19.	Pomoc ze strony Eurocontrolu	Dla części dotyczącej lotnictwa zawartej w niniejszej Umowie, Komisja Europejska włącza Szwajcarię do mandatu przyznanego Eurocontrolowi w odniesieniu do ETS UE.

C. Kryteria podstawowe dotyczące rejestrów

ETS każdej ze Stron zawiera rejestr i dziennik transakcji, które muszą spełniać poniższe kryteria podstawowe dotyczące mechanizmów i procedur bezpieczeństwa oraz w odniesieniu do otwierania rachunków i zarządzania nimi.

Kryteria podstawowe w odniesieniu do mechanizmów i procedur bezpieczeństwa

Rejestry i dzienniki transakcji muszą być prowadzone w taki sposób, aby chronić poufność, integralność, dostępność i autentyczność danych przechowywanych w systemie. W tym celu Strony wdrażają poniższe mechanizmy bezpieczeństwa:

Kryteria podstawowe

Uzyskanie dostępu do rachunków wymaga dwuskładnikowego mechanizmu uwierzytelniania w przypadku wszystkich użytkowników starających się uzyskać dostęp do rachunku.

Mechanizm podpisania transakcji jest wymagany zarówno dla rozpoczęcia, jak i dla zatwierdzenia transakcji. Kod potwierdzający wysyła się użytkownikom poza pasmem.

Każda z poniższych operacji musi zostać rozpoczęta przez jedną osobę i zatwierdzona przez inną osobę (zasada czworga oczu):

- wszystkie operacje podejmowane przez administratora, chyba że zastosowanie mają uzasadnione wyjątki określone w normach technicznych powiązania,
- wszystkie przypadki przekazywania jednostek, chyba że inny środek zapewnia taki sam poziom bezpieczeństwa.

Musi działać system powiadomień, który ostrzega użytkowników, gdy wykonywane są operacje z udziałem ich rachunków i posiadanych uprawnień.

Stosuje się co najmniej 24-godzinne opóźnienie pomiędzy rozpoczęciem przekazywania a jego wykonaniem, aby wszyscy użytkownicy otrzymali informację i mogli powstrzymać każde przekazywanie, wobec którego istnieje podejrzenie, że jest bezprawne, chyba że system bezpiecznych rachunków zapewnia ten sam poziom bezpieczeństwa.

Ponadto szwajcarski administrator i centralny administrator Unii podejmują działania, aby poinformować użytkowników o ich obowiązkach w zakresie bezpieczeństwa systemów, z których korzystają (na przykład. komputer stacjonarny, sieć...) oraz w odniesieniu do przetwarzania danych lub korzystania z internetu.

W odniesieniu do zgodności oraz z zastrzeżeniem odpowiednich przepisów ustawowych i wykonawczych Stron, emisje mogą być pokryte wyłącznie z puli uprawnień do emisji wydanych w tym samym okresie lub wcześniej.

Kryteria podstawowe w odniesieniu do otwierania rachunków i zarządzania nimi

Kryteria podstawowe

Otwarcie rachunku operatora/rachunku posiadania operatora

Składany przez operatora lub właściwy organ wniosek o otwarcie rachunku operatora/rachunku posiadania operatora kieruje się do krajowego administratora (w przypadku Szwajcarii do Federalnego Urzędu Ochrony Środowiska). Wniosek musi zawierać informacje wystarczające do identyfikacji instalacji ETS i odpowiedniego identyfikatora instalacji.

Kryteria podstawowe

Otwarcie rachunku operatora statku powietrznego/rachunku posiadania operatora statku powietrznego

Każdy operator statku powietrznego uwzględniony w ETS Szwajcarii lub w ETS UE musi posiadać jeden rachunek operatora statku powietrznego/rachunek posiadania operatora statku powietrznego. W przypadku operatorów statków powietrznych administrowanych przez właściwy organ szwajcarski rachunek prowadzony jest w rejestrze Szwajcarii. Operator statku powietrznego lub upoważniony przedstawiciel operatora statku powietrznego kieruje wnioskiem do krajowego administratora (w przypadku Szwajcarii do Federalnego Urzędu Ochrony Środowiska) w terminie 30 dni roboczych od zatwierdzenia planu monitorowania operatora statku powietrznego lub od jego przekazania przez państwo członkowskie UE (EOG) do organów szwajcarskich. Wniosek musi zawierać unikalny kod (unikalne kody) statku powietrznego, którego operatorem jest wnioskodawca, który jest uwzględniony w ETS Szwajcarii lub ETS UE.

Otwarcie rachunku obrotowego / osobistego rachunku posiadania

Wniosek o otwarcie rachunku obrotowego / osobistego rachunku posiadania kieruje się do krajowego administratora (w przypadku Szwajcarii do Federalnego Urzędu Ochrony Środowiska). Musi on zawierać informacje wystarczające do identyfikacji posiadacza rachunku/wnioskodawcy oraz zawiera co najmniej:

- w przypadku osoby fizycznej: uwierzytelnioną kopię dowodu tożsamości i dane kontaktowe,
- w przypadku osoby prawnej:
 - wyciąg z rejestru handlowego, lub
 - dokument potwierdzający rejestrację podmiotu prawnego oraz, w stosownych przypadkach, dokument ustanawiający podmiot prawny,
- wyciąg z rejestru karnego osoby fizycznej lub, w stosownych przypadkach w odniesieniu do osoby prawnej, wyciągi z rejestru karnego jej dyrektorów.

Upoważnieni przedstawiciele/przedstawiciele rachunku

Każde konto musi mieć co najmniej jednego upoważnionego przedstawiciela/przedstawiciela rachunku, którego mianuje przyszły posiadacz rachunku. Upoważnieni przedstawiciele/przedstawiciele rachunku inicjują transakcje oraz inne procesy w imieniu posiadacza rachunku. Mianując upoważnionego przedstawiciela, przekazuje się jednocześnie następujące informacje dotyczące upoważnionego przedstawiciela/przedstawiciela rachunku:

- dane osobowe i dane kontaktowe,
- dokument poświadczający tożsamość,
- wyciąg z rejestru karnego.

Sprawdzanie dokumentów

Musi zostać poświadczona zgodność z oryginałem każdej kopii dokumentu, którą przedłożono jako dowód na potrzeby otwarcia rachunku obrotowego / osobistego rachunku posiadania lub mianowania upoważnionego przedstawiciela/przedstawiciela rachunku. W przypadku dokumentów wydanych poza państwem, które występuje o kopię, kopia musi być również poddana legalizacji, chyba że określono inaczej w prawie krajowym. Data poświadczenia lub, w stosownych przypadkach, legalizacji nie może być wcześniejsza niż trzy miesiące przed datą złożenia wniosku.

Odmowa otwarcia lub aktualizacji rachunku lub mianowania upoważnionego przedstawiciela / przedstawiciela rachunku

Krajowy administrator (w przypadku Szwajcarii Federalny Urząd Ochrony Środowiska) może odmówić otwarcia lub aktualizacji rachunku lub mianowania upoważnionego przedstawiciela / przedstawiciela rachunku, pod warunkiem że odmowa jest racjonalna i uzasadniona. Odmowa musi opierać się na co najmniej jednej z poniższych podstaw:

- przedstawione informacje i dokumenty są niekompletne, nieaktualne lub niedokładne, lub fałszywe,
- wobec przyszłego przedstawiciela prowadzone jest postępowanie przygotowawcze w sprawie udziału w oszustwie obejmującym uprawnienia lub jednostki Kioto, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu lub w innych poważnych przestępstwach, w których rachunek może stanowić narzędzie, lub jeżeli w poprzednich pięciu latach wydano wobec takiej osoby wyrok skazujący z wyżej wymienionych powodów,
- powody określone w prawie krajowym lub prawie Unii.

Regularny przegląd informacji o rachunku

Posiadacze rachunków muszą zgłaszać krajowemu administratorowi (w przypadku Szwajcarii Federalnemu Urzędowi Ochrony Środowiska) w ciągu 10 dni roboczych wszelkie zmiany dotyczące rachunku lub zmiany danych użytkownika, popierając te zgłoszenia informacjami wymaganymi przez krajowego administratora, który jest odpowiedzialny za terminowe zatwierdzenie aktualizacji informacji.

Kryteria podstawowe
Co najmniej raz na trzy lata krajowy administrator dokonuje oceny, czy informacje dotyczące rachunku są nadal kompletne, aktualne, dokładne i prawdziwe, oraz w stosownych przypadkach zwraca się do posiadacza rachunku o powiadomienie o wszelkich zmianach. W przypadku rachunków operatora / rachunków posiadania operatora, rachunków operatora statków powietrznych/rachunków posiadania operatora statków powietrznych oraz weryfikatorów ocena odbywa się co najmniej raz na pięć lat.
Zawieszenie dostępu do rachunku
Dostęp do rachunków może zostać zawieszony, w przypadku gdy doszło do naruszenia któregokolwiek z postanowień art. 3 niniejszej Umowy dotyczącego rejestrów lub jeżeli prowadzone jest dochodzenie w sprawie możliwego naruszenia tych postanowień.
Poufność i ujawnienie informacji
Informacje, w tym również stan posiadania wszystkich rachunków, wszystkie przeprowadzone transakcje, niepowtarzalny jednostkowy kod identyfikacyjny uprawnień oraz niepowtarzalna wartość numeryczna numeru seryjnego jednostek Kioto posiadanych lub związanych z transakcją – przechowywane w EUTL lub SSTL, w rejestrze Unii, rejestrze Szwajcarii lub jakimkolwiek innym rejestrze protokołu z Kioto, uważa się za poufne.
Takie informacje poufne można przekazywać jednostronnie podmiotom publicznym na ich wniosek, jeżeli takie wnioski służą zasadnemu celowi oraz są uzasadnione, niezbędne i proporcjonalne do celów dochodzenia lub śledztwa, wykrywania, ścigania, administracji skarbowej, egzekwowania prawa, kontroli i nadzoru finansowego, aby zapobiegać oszustwom, praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu, innym poważnym przestępstwom, nadużyciom na rynku lub innym naruszeniom prawa Unii lub krajowego państw członkowskich EOG lub Szwajcarii, oraz aby zwalczać takie działania w celu zapewnienia dobrego funkcjonowania ETS UE i ETS Szwajcarii.

D. Kryteria podstawowe dotyczące platform i działań aukcyjnych

Podmioty prowadzące aukcje uprawnień w ramach ETS stron spełniają następujące kryteria podstawowe oraz przeprowadzają aukcje zgodnie z nimi:

	Kryteria podstawowe
1.	Podmiot prowadzący aukcję musi zostać wybrany w drodze procedury, która zapewnia przejrzystość, proporcjonalność, równe traktowanie, niedyskryminację oraz konkurencję między różnymi potencjalnymi platformami aukcyjnymi na podstawie unijnego lub krajowego prawa zamówień publicznych.
2.	Podmiot prowadzący aukcję jest uprawniony do prowadzenia tej działalności i zapewnia niezbędne zabezpieczenia podczas wykonywania swoich zadań; zabezpieczenia te obejmują m.in. uzgodnienia służące identyfikacji potencjalnych negatywnych skutków wszelkiego konfliktu interesów i zarządzaniu nimi, identyfikacji ryzyka, na które narażony jest rynek, i zarządzaniu nim, a także służące zapewnieniu obowiązywania przejrzystych i nieuznaniowych przepisów i procedur uczciwej i należytej sprzedaży na aukcji oraz wystarczających zasobów finansowych w celu ułatwienia należytego funkcjonowania.
3.	Uzyskanie dostępu do aukcji musi być uzależnione od spełnienia minimalnych wymogów w odniesieniu do odpowiednich kontroli należytej staranności wobec klienta w celu zapewnienia, aby uczestnicy nie stwarzali zagrożenia dla prawidłowego przebiegu aukcji.
4.	Proces sprzedaży na aukcji musi być przewidywalny, w szczególności pod względem czasu i sekwencjonowania sprzedaży oraz szacowanych ilości, które mają zostać udostępnione. Główne elementy metody sprzedaży na aukcji, w tym również harmonogram, daty oraz szacowane ilości sprzedaży publikuje się na stronie internetowej podmiotu prowadzącego sprzedaż na aukcji co najmniej miesiąc przed rozpoczęciem aukcji. Wszelkie znaczące korekty również ogłasza się z największym możliwym wyprzedzeniem.
5.	Sprzedaż uprawnień na aukcji musi być przeprowadzona celem ograniczenia do minimum wszelkiego wpływu na ETS każdej ze Stron. Podmiot odpowiedzialny za sprzedaż na aukcji zapewnia, aby ceny rozliczenia aukcji nie odbiegały znacząco od odpowiednich cen uprawnień na rynku wtórnym w okresie sprzedaży na aukcji – sytuacja taka wskazywałaby na wadliwość aukcji. Metodyka określająca rozbieżność, o której mowa w poprzednim zdaniu, powinna zostać przekazana właściwym organom sprawującym funkcje nadzoru rynku.

	Kryteria podstawowe
6.	Wszystkie informacje niepublifikowane dotyczące aukcji, w tym wszelkie przepisy, wytyczne i formularze, muszą zostać opublikowane w sposób otwarty i przejrzysty. Wyniki każdej przeprowadzonej aukcji muszą zostać opublikowane tak szybko, jak to jest w rozsądny sposób wykonalne, oraz uwzględniać istotne informacje niepublifikowane. Sprawozdania z wyników aukcji publikuje się co najmniej raz w roku.
7.	Sprzedaż uprawnień na aukcji musi odbywać się z uwzględnieniem odpowiednich norm i procedur służących złagodzeniu ryzyka wystąpienia zachowania antykonkurencyjnego, nadużyć na rynku, prania pieniędzy i finansowania terroryzmu poprzez aukcje. W takim zakresie, w jakim jest to możliwe, takie przepisy i procedury muszą być nie mniej rygorystyczne niż te mające zastosowanie do rynków finansowych w ramach odpowiednich systemów prawnych Stron. W szczególności podmiot prowadzący sprzedaż na aukcji odpowiada za wdrożenie środków, procedur i procesów zapewniających integralność aukcji. Ponadto podmiot ten monitoruje zachowanie uczestników rynku oraz powiadamia właściwe organy publiczne w przypadku wystąpienia zachowania antykonkurencyjnego, nadużycia na rynku, prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
8.	Podmiot prowadzący aukcje i sprzedaż uprawnień na aukcji musi podlegać odpowiedniemu nadzorowi ze strony właściwych organów. Wyznaczone właściwe organy muszą posiadać kompetencje prawne i rozwiązania techniczne niezbędne do tego, aby nadzorować: <ul style="list-style-type: none"> — organizację i postępowanie operatorów platform aukcyjnych, — organizację i postępowanie profesjonalnych pośredników działających w imieniu klientów, — zachowanie i transakcje uczestników rynku, aby zapobiegać wykorzystywaniu informacji wewnętrznych i manipulacjom na rynku, — transakcje uczestników rynku, aby zapobiegać praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. W takim zakresie, w jakim jest to możliwe, nadzór musi być nie mniej rygorystyczny niż nadzór rynków finansowych w ramach odpowiednich systemów prawnych Stron.

Szwajcaria dokłada starań, aby wykorzystać podmiot prywatny do sprzedaży swoich uprawnień na aukcji, zgodnie z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych.

Do czasu zawarcia umowy z takim podmiotem oraz pod warunkiem że liczba uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji w ciągu roku nie przekracza ustalonego progu, Szwajcaria może w dalszym ciągu korzystać z obecnych zasad sprzedaży na aukcji, tj. aukcje mogą być prowadzone przez Federalny Urząd Ochrony Środowiska na następujących warunkach:

1. Próg wynosi 1 000 000 uprawnień i obejmuje uprawnienia przeznaczone do sprzedaży na aukcji na potrzeby działań lotniczych.
2. Zastosowanie mają kryteria podstawowe zawarte w pkt 1–8, z wyjątkiem kryteriów 1 i 2, natomiast ostatecznie zdanie kryterium 5 oraz kryteria 7 i 8 mają zastosowanie jedynie do Federalnego Urzędu Ochrony Środowiska w takim zakresie, w jakim jest to możliwe.

Zastosowanie ma kryterium podstawowe zawarte w pkt 3 wraz z następującym warunkiem: wszystkim podmiotom w EOG dopuszczonym do składania ofert w aukcjach w Unii gwarantuje się dopuszczenie do składania ofert na aukcjach uprawnień szwajcarskich w ramach ustaleń w zakresie sprzedaży na aukcji obowiązujących w momencie podpisania niniejszej Umowy.

Szwajcaria może udzielić pełnomocnictw podmiotom prowadzącym aukcje, znajdującym się na terytorium EOG.”

2. Załącznik IV otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IV

DEFINICJA POZIOMÓW WRAŻLIWOŚCI W ETS

A.1 – Ocena poufności i integralności

»Poufność« oznacza zastrzeżony charakter informacji bądź całości lub części systemu informacyjnego (na przykład algorytmów, programów i dokumentacji), do których dostęp ogranicza się do upoważnionych osób, podmiotów i procedur.

»Integralność« oznacza gwarancję, że system informacyjny i przetwarzane informacje można zmienić jedynie w drodze celowego i zasadnego działania oraz że system przedstawi oczekiwane wyniki dokładnie i w pełni.

W odniesieniu do każdej informacji powiązanej z ETS, którą uważa się za wrażliwą, aspekt poufności musi być rozważany pod kątem potencjalnego wpływu na poziomie działalności gospodarczej w przypadku ujawnienia tej informacji, a aspekt integralności musi być rozważany pod kątem potencjalnego wpływu na poziomie działalności gospodarczej w razie przypadkowej zmiany, przypadkowego częściowego lub całkowitego zniszczenia.

Poziom poufności informacji oraz poziom integralności informacji ustala się w wyniku oceny w oparciu o kryteria zawarte w sekcji A.2. Ustalenia te umożliwiają ocenę ogólnego poziomu wrażliwości informacji przy użyciu tabeli przewidzianej w sekcji A.3.

A.2 – Ocena poufności i integralności

A.2.1 – »Poziom niski«

Niski poziom przypisuje się każdej informacji odnoszącej się do ETS, której ujawnienie nieupoważnionym osobom lub której utrata integralności spowodowałaby umiarkowaną szkodę dla Stron lub innych instytucji, która z kolei mogłaby:

- w sposób umiarkowany wpłynąć na stosunki polityczne lub dyplomatyczne,
- wyrzucić negatywny wpływ na wizerunek lub reputację Stron lub innych instytucji na poziomie lokalnym,
- postawić osoby fizyczne w kłopotliwym położeniu,
- wpłynąć na morale / produktywność pracowników,
- spowodować ograniczone straty finansowe lub w sposób umiarkowany ułatwić uzyskanie nieuprawnionego zysku lub nieuprawnionej korzyści osobom fizycznym lub przedsiębiorstwom,
- w sposób umiarkowany wpłynąć na skuteczny rozwój lub skuteczne funkcjonowanie polityk Stron,
- w sposób umiarkowany wpłynąć na prawidłowe zarządzanie Stron i ich działania.

A.2.2 – »Poziom średni«

Średni poziom przypisuje się każdej informacji odnoszącej się do ETS, której ujawnienie nieupoważnionym osobom lub której utrata integralności spowodowałaby szkodę dla Stron lub innych instytucji, która z kolei mogłaby:

- spowodować kłopotliwą sytuację w stosunkach politycznych lub dyplomatycznych,
- zaszkodzić wizerunkowi lub reputacji Stron lub innych instytucji,
- spowodować niedogodności dla osób fizycznych,
- spowodować istotny spadek morale / produktywności pracowników,
- postawić Strony lub inne instytucje w kłopotliwej sytuacji podczas negocjacji handlowych lub politycznych z innymi podmiotami,
- spowodować straty finansowe lub ułatwić uzyskanie nieuprawnionego zysku lub nieuprawnionej korzyści osobom fizycznym lub przedsiębiorstwom,
- wpłynąć na postępowanie przygotowawcze w sprawie przestępstwa,
- naruszyć zobowiązania prawne lub umowne w zakresie poufności informacji,
- wpłynąć na rozwój lub funkcjonowanie polityk Stron,
- wpłynąć na prawidłowe zarządzanie Stron i ich działania.

A.2.3 – »Poziom wysoki«⁽¹⁾

Wysoki poziom przypisuje się każdej informacji odnoszącej się do ETS, której ujawnienie nieupoważnionym osobom lub której utrata integralności spowodowałaby katastrofalną lub niedopuszczalną szkodę dla Stron lub innych instytucji, która z kolei mogłaby:

- niekorzystnie wpłynąć na stosunki dyplomatyczne,
- spowodować znaczne niedogodności dla osób fizycznych,
- utrudnić zachowanie skuteczności operacyjnej lub bezpieczeństwa sił Stron lub innych uczestników,
- spowodować straty finansowe lub ułatwić uzyskanie nieuprawnionego zysku lub nieuprawnionej korzyści osobom fizycznym lub przedsiębiorstwom,
- naruszyć właściwe zobowiązania do zachowania poufności informacji przedstawionych przez osoby trzecie,
- naruszyć ustawowe ograniczenia w zakresie ujawniania informacji,
- zaszkodzić postępowaniu przygotowawczemu lub ułatwić popełnienie przestępstwa,
- niekorzystnie wpłynąć na sytuację Stron w negocjacjach handlowych lub politycznych z innymi podmiotami,
- zakłócić skuteczny rozwój lub skuteczne funkcjonowanie polityk Stron,
- utrudnić prawidłowe zarządzanie Stron i ich działania.

A.3 – Ocena poziomu szczególnej ochrony danych w ETS

Na podstawie ocen poufności i integralności zgodnie z sekcją A.2 oraz zgodnie z poziomami wrażliwości zgodnie z załącznikiem III do niniejszej Umowy określa się ogólny poziom wrażliwości informacji przy użyciu poniższej tabeli:

Ocena poufności Ocena integralności	Niska	Średnia	Wysoka
Niska	Oznaczenie UE: SENSITIVE: ETS Joint Procurement Klauzula CH : LIMITED: ETS	Oznaczenie UE/CH: SENSITIVE: ETS (lub (*) Oznaczenie UE: SENSITIVE: ETS Joint Procurement Klauzula CH : LIMITED: ETS)	Oznaczenie UE/CH: SPECIAL HANDLING: ETS Critical
Średnia	Oznaczenie UE/CH: SENSITIVE: ETS (lub (*) Oznaczenie UE: SENSITIVE: ETS Joint Procurement Klauzula CH: LIMITED: ETS)	Oznaczenie UE/CH: SENSITIVE: ETS (lub (*) Oznaczenie UE/CH: SPECIAL HANDLING: ETS Critical)	Oznaczenie UE/CH: SPECIAL HANDLING: ETS Critical

(¹) Należy wyjaśnić, że sformułowanie w pkt A.2.3 dotyczy wyłącznie »danych szczególnie chronionych« w rozumieniu art. 8 i 9 niniejszej Umowy, nawet jeśli jest ono niemal identyczne z brzmieniem użytym do zdefiniowania informacji niejawnych w decyzji Komisji (UE, Euratom) 2019/1962 z dnia 17 października 2019 r. w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących korzystania z informacji z klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED (Dz.U. UE L 311 z 2.12.2019, s. 21).

Wysoka	Oznaczenie UE/CH: SPECIAL HANDLING: <i>ETS Critical</i>	Oznaczenie UE/CH: SPECIAL HANDLING: ETS <i>Critical</i>	Oznaczenie UE/CH: SPECIAL HANDLING: ETS <i>Critical</i>
--------	--	--	--

(*) Ewentualne odstępstwa należy rozpatrywać osobno dla każdego przypadku.”